

[Johs. Clausen.]

kan blive et Forhandlingsgrundlag, og at vi i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat, kan naa til Forbedring af Lovforslaget paa adskillige af de Omraader, jeg her har angivet.

Jensen-Aale: Den højtærede Landbrugsminister har i store Træk gjort Rede for Lovforslaget; desuden har Lovforslaget været til Behandling i det høje Folketing i ikke saa ganske kort Tid, og man kan vel gaa ud fra, at Medlemmerne i denne Sal, i hvert Fald for største Delen, har fulgt Sagen med Interesse.

En Del af det, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde, forbavtede mig, men det skal jeg vente lidt med at udtale mig om. Elter de Udtalelser, der er faldet i det høje Folketing, og efter de Udtalelser, man har set i Venstres Blade, forstaar jeg, at Venstrepartiet betragter Lovforslaget som en Førringelse fra den nugældende Lov, og det skulde ikke forbavse mig, om det ærede Medlem, der taler efter mig, vilde understrege denne Udtalelse — efter Forhandlingerne i Folketinget og efter, hvad der har staaet i konservative Blade, maa man vente det. Men en Sag har jo altid to Sider, og det kommer derfor an paa, fra hvilken Side man betragter dette Lovforslag. Jeg synes, man bør betragte det fra begge Sider samtidig; det kan ikke nytte, man udelukkende vil se paa det fra et Sælgerstandpunkt, man maa ogsaa se paa det som et Forslag, der angaar Forbrugerne. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at endnu har man ikke naaet det Tidspunkt, da Landbruget med den høje Gæld, det har, kan forrente sig, hvilket jeg tror er rigtigt; derfor vil det ærede Medlem have, at man skal støtte Landbruget ved at stimulere Smørproduktionen, men, føjede han meget klogt til: det nytter ikke at tale om Smørret alene. Og det er rigtigt, Smørprisen alene kan ikke redde Landbruget. Nej, der ligger i Folketinget et Lovforslag om Konvertering og Rentenedsættelse, og saadanne Foranstaltninger er efter min Opfattelse langt bedre egnede til at hjælpe paa Rentabiliteten end en Margarineafgift. Men det nævnte Lovforslag har hidintil haft en krank Skæbne i Rigsdagen, og det synes ogsaa i den Skikkelse, hvori det nu

foreligger i Folketinget, at skulle lide en krank Skæbne. Skylden herfor er ikke Regeringens, heller ikke Regeringspartiernes, Skylden ligger hos de to konservative Partier, der har Flertal i dette høje Ting.

Man kan hjælpe Landbruget paa to Maader. Man kan hjælpe det ved at give Tilskud til en Renteordning, hvorved Rentebyrden nedsættes, og man kan give Tilskud i Form af Varefordyrelse — Tilskud er det, og Tilskud bliver det i begge Tilfælde. Spørgsmaalet er blot, hvilken Part man synes bedst kan bære Byrden: de daarligst stillede i Samfundet eller de bedst stillede. Det er i Virkeligheden derom, hele Striden staaer og har staaet, hver Gang vi har forhandlet om en Kriselov her i Rigsdagen. Det er efter min Mening en daarlig Fremgangsmaade at lægge en Afgift paa Margarine til Stimulering af Smørproduktionen. Det ærede Medlem, der talte for Venstre, sagde, at det var ønskeligt, om mange flere spiste Smør, end Tilfældet nu er. Det er rigtigt, jeg er enig med ham i, at det nødigt skulde være saaledes, at den velhavende skulde lukrere ved Landbrugs-krisen. Derfor har vi Valget mellem dyr Margarine eller billigt Smør. Jeg synes, den højtærede Landbrugsminister er gaaet en god Vej ved at foreslaa, at enkelte Personer og enkelte Institutioner efter derom foretagne Forhandling kan blive fritaget for at betale den forhøjede Smørpris, men det forbavser mig — og det var det, jeg hentydede til til at begynde med — at Venstrepartiet, efter at det baade i Rigsdagen og i Pressen har udtalt sig stærkt imod en Socialisering af Landbruget, nu render langt, langt forbi den socialdemokratiske Regering i Retning af at ville socialisere Landbruget. Det er ganske vist ikke første Gang, vi oplever noget saadant fra dette Parti, men det, Partiet her foreslaar, er vistnok noget af det skrappeste, idet det foreslaar, at vi skal have et Udvalg, der skal fastsætte, hvor megen Margarine der maa udleveres i visse Maaneder af Aaret. Dette er et Tvangssystem, som jeg kunde tænke mig, at man i Venstreblade, hvis det var Regeringen, der havde foreslaaet det, vilde henvise til Rusland. Om mit Partis Blade vil bære sig ligesaadan ad, ved jeg naturligvis ikke, det er jo ikke altid, vi samler gloende Kul paa vore Modstanderes